

- 2. Mi-am petrecut tinerețea toată O! viață întunecată. Dară de când pe Tine Te-am găsit, Tot pasul mi-i acum fericit.
- 3. Până pe Tine nu Te-am cunoscut, Inima mea pace n-a avut. Plină de frică în toată vremea, Și plină de toată durerea.
- 4. Zăbunit cu tinerețea lumii, Rătăcit și urmând minciunii Și numai în umbră m-am încrezut, Adevărul nu l-am cunoscut.
- 5. În făloșie și-n înălțare, Nesupus și fără vedere Și în rătăcire m-am dat purtat Și în toate slujind la păcat.

(182)
6. Gândit-am când mărire dobândesc,
Atunci toată pofta împlinesc.
Şi când şi asta mi s-a'mplinit,
Tot inima goală am simţit.

- 7. Rătăcind ca oaia fără păstor, În pustie fără ajutor. Să-mi alin foamea n-aflai păşune, Nici izvor setea să-mi stâmpere.
- 8. În păcate eu m-aș fi prăpădit, Iadul și munca m-ar fi muncit. De chemarea Ta n-aș fi auzit Şi Tu Doamne nu m-ai fi-ntărit.
- 9. Cum eu între valuri m-am legănat, Viața mi s-a întunecat. Până când eu la Tine n-am venit Şi durerea Ţi-am descoperit.
- 10. De multe ori fiind de greu încărcat, Dară Tu mintea mi-ai luminat Numa-n pace numa-n fericire, Viețuiesc de când sunt la Tine.
- 11. Din ziua'ceea ce sunt mântuit, Biruință Tu mi-ai dăruit. Peste greu și toate nevoile, Tu îmi dai a Ta fericire.
- 12. Nu e-n mine mai mult tânguire, Numa-n credință să fiu tare. Pe mântuitorul vreau să-L iubesc, Şi făloşia să o urăsc.
- 13. Vai lumii că iubire-asta n-are, Și fericirea hulesc tare. Că prețul ei nu îl pot cuprinde Că-s prinși în păcate și-n pofte.
- 14. Mântuitorule nu mă lăsa, Deşi ascunzi când-când faţa Ta. Topeşte-mă ca pe aur în foc, Ca să-Ţi pot fi ucenic de tot.
- 15. Dară după ce lupta voi sfârși Si aici pe lume n-oi mai fi. În patria bucuriei voi fi, Doamne și fața Ta voi privi.
- 16. Şi atuncea Mântuitorule Din inimă-Ţi voi da mărire. În loc de necaz din lumea asta Strălucirea Ta m-a lumina.